

[Bindslev.]

noget nøjere. Jeg vil i denne Forbindelse pege paa, at man i Tyskland har det indrettet saadan, at der normalt ydes 2 Rm. om Dagen for hver ung Arbejder. Disse Penge betales til Arbejdsbæreren, som det hedder med det tekniske Udtryk i den tyske Nødforordning, og for disse 2 Rm. skal saa Arbejdsbæreren sørge for, at den paagældende faar Kost og Logi, altsaa alt, hvad der hører til de daglige Fornødenheder, og at der desuden bliver et mindre Beløb tilovers, en 30 til 50 Pfennig, tror jeg det er, som han faar til sin fri Raadighed — det kan man jo nok unde ham. Man kan altsaa i Tyskland gøre det for 2 Rm. om Dagen. Jeg ved ikke, hvad man kan gøre det for her, men jeg vil ikke anse det for umuligt at fastlægge en bestemt Pris i Forvejen og om muligt graduere den efter Forholdene de forskellige Steder i Landet.

Jeg har nævnt, at Alderen i Tyskland er sat fra 18—25 Aar normalt. Man har her sat Alderen fra 18—22 Aar. Jeg har ikke noget imod, at man begynder med dette, men man maa ikke være blind for, at der ogsaa er et Problem for de 22—25-aarige. Man kan muligvis senere, hvis det viser sig, at Tanken slaar an, udvide det til ogsaa at omfatte denne Aldersklasse.

Et Spørgsmaal, som ogsaa har været fremdraget her, er Spørgsmaalet om, hvorvidt de unge Arbejdere skal have Andel i Ledelsen. Dette er formentlig et praktisk Spørgsmaal, som i de enkelte Tilfælde nok vil finde en rimelig Ordning, men jeg for mit Vedkommende finder det urimeligt at lovgive derom. Jeg tror ikke, det vil volde Vanskeligheder i Realiteten, men jeg vilde sætte Pris paa, om man kunde lade denne Tanke udgaa af Forslaget.

Saa er der Spørgsmaalet om Arbejdstidens Længde. Ifølge det Forslag, der foreligger fra Arbejdsløshedsraadet, har man sat 3 Timer til Arbejde, 3 Timer til Undervisning og 2 Timer til Sport. Jeg vil der gøre opmærksom paa, at det er jo en Udvikling bort fra det Program, man fastlagde, da man i sin Tid fastslog Dogmet om 8 Timers Arbejdsdag, hvor man drømte om 8 Timers Arbejde, 8 Timers Adspredelse og 8 Timers Hvile. Der er ingen Tvivl om, at under Adspredelsen regnede man netop Sporten. Jeg gaar ud fra, at dette er et Punkt, om hvis nærmere Udformning man ogsaa kan tale i Udvalget, idet det vel ikke er ganske rimeligt at udnævne Sport til at være egentligt Arbejde. Døgnet har jo 24 Timer, og noget skal man jo ogsaa bestille i de 16 Timer, der bliver tilovers.

Dette er ligeledes et Spørgsmaal, som jeg tror, Udvalget vil komme til at beskæftige sig med.

Endelig er der Spørgsmaalet om Bekostningen. Rent parentetisk vil jeg gøre opmærksom paa, at der her foreligger en ny Udgift paa 3 Mill. Kr., hvoraf de 2 Mill. Kr. for Statens Vedkommende. Det er mange Penge, men naturligvis ikke mange paa Baggrund af de mange Penge, der i øvrigt bruges i Statshusholdningen, og navnlig ikke mange Penge, hvis det lykkes at faa noget betydeligt ud af den her foreslaede Lov. Hvis Loven virkelig kommer til at svare til sin Hensigt, vil disse Penge være overordentlig vel givet ud. Men jeg skylder at sige ogsaa ved denne Lejlighed, hvor det drejer sig om Udgifter, at vi fra konservativ Side jo mange Gange har ønsket en samlet Oversigt over Statens Udgifter, og vi maa ønske en Plan over, hvorledes disse Udgifter tænkes dækket. Jeg gør denne Bemærkning, for at den ikke skal være usagt.

Det vil ses af Lovforslaget med tilhørende Bilag, at Arbejdsløshedsraadet for sit Vedkommende oprindeligt havde tænkt sig, at Arbejdsløsheds-kasserne skulde deltage i Bekostningerne, ud fra den rigtige og rimelige Betragtning, at Arbejdsløsheds-kasserne, for saa vidt Tanken i det hele taget kommer til at svare til sin Idé, jo bliver lettet for en Del Byrder. Jeg synes, der er noget i den af Raadet fremsatte Betragtning, som kunde gøre det ønskeligt, at vi i Udvalget ogsaa diskuterede dette Spørgsmaal nærmere.

Jeg skal afstaa fra Betragtninger over dansk Konservatismes Forhold til Nazismen, hvilket jo det ærede Medlem Hr. Bomholts Bemærkninger kunde friste til at komme ind paa. Man kunde maaske ogsaa paa den anden Side føle Trang til at fremsætte visse satiriske betonedede Betragtninger over det danske Socialdemokratis Forhold til Nazismen, som man skælder og smælder over, men hvis Metoder man ikke er ganske fremmed for. Men jeg skal undlade det, da jeg ikke finder det frugtbart ved en Diskussion som denne.

Jeg udtaler Ønsket om, at baade den højtærede Minister og Folketingets forskellige Partier vil være med i et frugtbart og positivt Arbejde for at bringe noget ud af dette Lovforslag. Jeg beder Ministeren forstaa, at vi fra vor Side er venligt indstillede overfor Forslaget, gerne ser, at der kommer noget ud af disse Tanker. Men paa den anden Side haaber vi, at Ministeren vil vise Imødekommenhed overfor de Ønsker,